

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího

Práci hodnotil: Kryštof Boháček, Ph.D.

Práci předložila: Bc. Petra Vítková

Název práce: Odysseia – strukturální interpretace

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce Petry Vítkové je prostřednictvím strukturální analýzy vyložit Homérův epos *Odysseia*. Tento cíl diplomantka naplňuje ve třech směrech: za prvé na pozadí představení homérských studií přibližuje problém interpretace Homéra a předkládá spektrum možností. Zde je cíl naplněn standardním způsobem.

Za druhé autorka předkládá velmi detailní strukturální analýzu Homérova eposu *Odysseia* a zde svůj cíl naplnila nadmíru dobře, analytická část je skutečně velmi povedená.

Třetí aspekt zahrnuje výkladovou reflexi odhalených narativních struktur, kterou autorka vcelku zdařile provazuje vždy s každou ukončenou analýzou rozsáhlejšího textového celku, a dále samozřejmě širší konceptuální interpretaci dosažených strukturálních poznatků. V této poslední, hodnotící a interpretační perspektivě je autorka výrazně slabší, nicméně svůj cíl i zde splňuje uspokojivým způsobem.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Téma práce je mimořádně náročné na širší zázemí klasického vzdělání a orientaci v klasických studiích. Práce má dvě podstatně odlišné a stupňovitě uspořádané složky, obecně teoretickou a textově-interpretací. První složka obnáší rešerši homérského bádání, které se v jistém smyslu překrývá s dějinami klasických studií. Zjednodušeně tuto část můžeme nazvat „Homérskou otázkou“. Tuto komparativně-rešeršní část studentka splnila velmi dobře již v první verzi práce, která jí byla komisí vrácena k přepracování.

Druhou částí pak je vlastní, podrobná analýza struktury eposu *Odysseia*, a následná interpretace odhalených struktur (nebo jedné struktury) a její propojení s hypotézami vycházejícími z první části. Tato část byla prakticky celá doplněna nově a zabírá nyní většinu rozsahu předkládaného textu.

Prvním úkolem autorky je představit zvolenou metodu zkoumání narativních struktur a s ní spojenou strukturální analýzu směřující k identifikaci autonomních textových celků. Diplomantka se v tomto rámci přiklání k výkladové linii kruhové (prstencové) struktury poukazující (s využitím formulové teorie) k cyklické kompozici Homérova textu.

Vzápětí diplomantka přistupuje k vlastní analýze textu. *Odysseiu* člení vcelku klasicky na tři části, přitom již v první části zároveň v reflexi nalezené struktury částečně odpovídá na otázky položené v teoretickém úvodu: *Télemacheia* vykazuje po všech stránkách značnou textovou autonomii, představuje „malý epos“ jehož úkolem je úvod k celému eposu včetně představení celého narativního cyklu, jenž pak podle stejného klíče spojuje další malé autonomní celky větší části eposu (s. 33-35). Už zde nám autorka předkládá povedené schéma, které nás pak provází celou prací.

Následuje hlavní analytická část, věnovaná podrobnému rozboru Odysseova vyprávění o prožitých dobrodružstvích během jeho návštěvy ostrova Fajáků. *Odysseia* je v tomto úseku po naratologické stránce neobyčejně komplikovaná a diplomantka věnuje nemalé úsilí k vyložení symetrické struktury Odysseova pobytu na dvoře krále Alkina a vůbec celé části popisující „bloudění“. Rozhodně je třeba zde vyzdvihnout

samostatnost autorčiny analytické práce a zejména velmi zdařilý systém barevně vzájemně provázaných schémat, kterými nás postupně autorka provází skrze celou narativní konstrukci a názorně nám ji vykládá (s. 42, 48, 52, 55, 59).

Na vypracované schéma navazuje analýza Odysseova návratu a pomsty, opět důkladně provedená a průběžně znázorňovaná ve schématech s jednotným designem a systémem vzájemného provázání významonosných barevných celků (s. 78, srov. názornou paralelu k *Télemacheii* ze s. 33).

Závěr práce přináší celkovou reflexi provedené strukturální analýzy a širší pohled na celek Homérova eposu. V této roli se diplomantka necítí zdaleka tak silná, proto je tato část stručnější a autorka v ní není zdaleka tak samostatná a tvůrčí. K prohloubení této interpretační perspektivy by také bylo zapotřebí větší intertextuální provázání s širším spektrem známých interpretací. Nicméně - na závěr této části přichází autorka s velmi slibným tématem paralelismu mezi Pallas Athénou a nymfou Kalypsó, a to jak po stránce charakteru obou postav, tak z hlediska jejich funkčního zapojení do dynamiky děje, mythologického založení a samozřejmě především strukturálního zařazení jejich pasáží v celku textu. Tato interpretace obou postav jako komplexního „rubu a líce“ je originálním, nápaditým přínosem diplomantky, k němuž dospěla samostatně a rovněž samostatně jej zapojila do závěrečné reflexe svého strukturálně založeného výkladu. Tato v závěru spíše naznačená či rozvržená interpretační perspektiva nabízí slibné pole pro další rozvíjení v případném pokračování.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Úprava, citace, jazyková stránka i přehlednost odpovídají běžnému úzu oborově příslušného akademického textu. Je třeba vyzdvihnout důslednou strukturovanost výkladového postupu celé práce (jinak při míře jeho podrobnosti nesnadno sledovatelného) a zejména velmi přehledná a užitečná originální schémata, provázaná systémem významonosných barevných odstínů.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce se nerodila snadno. Část zpracovávající úvod do homérských studií autorka zpracovala již v první verzi, vrácené k přepracování. Spolupráce se vedoucím práce byla tehdy ztížena nejprve zahraničním pobytem vedoucího, poté první vlnou COVID-19. Ve druhém roce diplomantka dlouho zpracovávala celek eposu a hledala vlastní pohled, umožňující východisko pro strukturální interpretaci. Opírala se o literaturu doporučenou vedoucím, nicméně vlastní analytickou práci odvedla velmi samostatně, nezávisle a do značné míry i originálně. Zejména díky názorným schématům (jejich celý systém přehledně shromážděn v příloze práce) nabízí práce velmi užitečný a v této kombinaci přehlednosti a podrobnosti též ojedinělý úvod do četby a interpretace Homérova textu. Slabší (ovšem také stručnější) je vlastní interpretační část: práce je celkově postavena analyticky.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

V literatuře i tradici bývá značná pozornost věnovaná pasáži zvané *Kyklópeia*, která bývá rovněž označována za „malý epos“. V předkládané struktuře nemá *Kyklópeia* autonomní funkci a nebyla jí věnována větší pozornost z hlediska strukturální analýzy. Mohla byste naznačit její základní stavbu z hlediska vašeho jednotného členění?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově):

Práce je výborná po analytické stránce, velmi dobrá komparativně a v reflexi: je tedy na hraně mezi oběma známkami. Vzhledem k předchozímu vrácení k dopracování navrhuji **velmi dobře**.

Datum: 16. 5. 2021

Podpis: Kryštof Boháček, Ph.D.